

Studiorapport: Gorgoroth

Svängarna kring det ursprungligen norska, numera internationella, black metal-bandet GORGOROTH lär ha undgått väldigt få vänner av genren. Men för att summera i korta ordalag gick Infernus, bandets grundare och gitarrist, segrande ur en juridisk tvist om bandnamnet, och har nu bjudit in SRM till ett besök i studio under inspelningen av kommande albumet "Quantos Possunt Ad Satanitatem Trahunt".

– Det är inte stort, konstaterar batteristen Tomas Asklund, men det är mitt.

Vi befinner oss i Monolith Studios, belägen i Barkarby utanför Stockholm. Studio ägs och drivs av bandets trummis, som även agerar producent. Närvarar gör även Infernus, GORGOROTHS återvändande norske vokalist Pest samt basisten Frank Watkins – mer känd från det legendariska amerikanska dödsmetalbandet OBITUARY. I livesättningen ingår dessutom gitarristen Tormentor, tidigare medlem i GORGOROTH 1996-2002.

När undertecknad infinder sig är herrskapet i full gång med att spela in sång, ett element på den kommande skivan långtida fans av bandet jublat över – Pest stod nämligen för sånginsatsen på "Under the Sign of Hell", av många ansedd som bandets främsta verk. – Testa lite mer Tom Warrior-"uh!", föreslår Infernus.

Emedan den i Bergen bosatte gitarristen tveklöst är drivkraften i bandet är det intressant att observera hur samtliga medlemmar ger egna synpunkter och förslag, som sedan diskuteras och i de flesta fall provas på. Ett annat genomgående fenomen är att de fyra regelbundet och i sardoniska ordalag påtalar sig vara "konstnärer" – verbala jabbar gentemot en viss tidigare medlems ovana att i tid och otid referera till sig själv och sitt "kall" som just konstnär.

Medan resten av sätningen sitter i producentrummet och övervakar vrålandet står sångaren framför mikrofonen med förvridet ansikte och väser, rosslar, skriker och mässar. En glädjande över-

raskning visar sig vara förekomsten av stycken med renstämiga köror, som för tankarna till bandets klassiska stänkare "Profetens Åpenbaring" från den tidigare nämnda "Under the Sign of Hell".

– Jodå, skrattar gitarristen, den har gått jävligt varm i replokalen, kan jag säga.

När materialet var färdigskrivet och arrangerat ägnade Tomas många ensamma kvällar med att sätta trummorna, utan att arbeta under någon egentlig tidspress. Detta ter sig tämligen uppenbart när man lyssnar på dem. De låter väldigt genomarbetade, och hans stil från forna verk gör sig påmind – kombinationen av sterilt pulserande med dynamik samt en väldigt egensinnig cymbalteknik.

– Det fanns mycket tid att vara kreativ, jag testade mig fram och ändrade om lite här och var, berättar han.

Riffen, Infernus avkommer, är dock det som bär och driver låtarna. Efter att vi lyssnat igenom ett par av spåren har jag fyllt mitt anteckningsblock med allehanda referenser – från "rutten och skitig black metal å la GORGOROTH '94" och "BATHORY-dyrkan" till en slags "avskalade och råa 80-talsinspirerade metalriff", element från äldre W.A.S.P. ligger ibland inte alltför långt ifrån.

Produktionen är det av uppenbara skäl svårt att uttala sig om – Tomas svär och muttrar flera gånger över att behöva spela upp en slaskmix utan bas för en utomstående.

Albumet beräknas vara färdigställt någon gång efter sommaren.

NIKLAS GÖRANSSON

Infernus 2009. När SRM bad att få ta bilder från studion blev svaret att "den chansen är lika stor om att hitta en snöboll i Sahara".